

REPORTAGE Loet van der Lee wil met The Ramblers volle zalen blijven trekken

'Een concert is als een vluchtige kus'

Al bijna een eeuw trekken zij goed gevulde zalen. The Ramblers - komende zondag te horen en zien in het Beverwijkse Kennemer Theater - zijn nog altijd een begrip. Als het aan trompettist en orkestleider Loet van der Lee ligt, zal dat zo blijven.

Carlo Nijveen
c.nijveen@mediahuis.nl

Beverwijk ■ Nee, Loet van der Lee zal de ontmoeting niet snel vergeten. Vlak na een optreden in Almere komt hij oog in oog te staan met een oudere liefhebber van The Ramblers. Mooi optreden, laat de bezoeker weten. Maar even later klinkt het, met lichte teleurstelling in de stem: 'Waarom hebben jullie Farewell Blues niet gespeeld, zoals altijd?'

Balans

Als de orkestleider van The Ramblers aan dat ene memorabele onderonsje terugdenkt, krijgt hij pretlichtjes in de ogen. Van der Lee - geboren in Bakkum, woonachtig in Krommenie - beseft het maar al te goed. Menig fan van het enige nog spelende orkest uit de begintijd van de Nederlandse radio-omroepen hoopt bij concerten toch vooral te worden getraakteerd op 'gouwe ouwen'. „Dat waardeer ik, uiteraard. Bij de optredens waarmee we het 95-jarig bestaan van The Ramblers vieren, spelen we

Farewell Blues inmiddels weer. We proberen wel telkens een balans te vinden tussen traditionele nummers en eigentijdse composities. Zo willen we een brug slaan naar jongere generaties muzikliefhebbers.”

Ook om die reden delen de twaalf Ramblers-muzikanten zondag in Beverwijk het podium met zanger Ronald Douglas en - als speciale gast - Janne Schra. Laatstgenoemde vocaliste sleepte met haar album 'In de regen' in oktober 2021 nog een Edison in de wacht. „Janne heeft voor onze gezamenlijke optredens zelf ook een aantal composities aangedragen. We brengen eveneens ander werk ten gehore. Zoals 'Ik zou je het liefste in een doosje willen doen', bekend van zanger Donald Jones. Ook zo'n compositie maakt nog altijd emoties los. Laatst kwam er na een concert iemand naar mij toe die spontaan Donalds liedje begon te zingen. Waarbij deze bezoeker ook nog eens het karakteristieke accent van Jones imiteerde. Geweldig.”

Tournee

Het optreden in de grote zaal van het Kennemer Theater maakt deel uit van een jubileumtournee waarbij The Ramblers al een stuk of wat andere schouwburgen hebben aangedaan. Die tournee - ter ere van het 95-jarige bestaan van het gezelschap - had eigenlijk in 2021 moeten beginnen. Maar de coronabeperkingen gooiden roet in het eten. Inmiddels kunnen Van der Lee en de zijnen zich dus weer uitleven. „In april staan er nog twee concerten gepland waarbij we in kerken zullen optreden. Bij het laatste optreden van dit seizoen, in de Nieuwe Kerk in Huizen, neemt drummer Cees Kranenburg officieel afscheid. Zijn vader Kees, ook drummer, is een van de oorspronkelijke orkestleden geweest. Hij was er al bij toen The Ramblers in 1926 door Theo Uden Masman werden opgericht. Cees hield en

Jubileumconcert

Het jubileumconcert van The Ramblers in het Kennemer Theater begint zondag om 15.00 uur. Bezoekers kunnen voor en na dat optreden een tentoonstelling onder ogen nemen met oude foto's van de band. Het Ampzing Genootschap uit Haarlem brengt het publiek in de stemming met een voorprogramma en zal in de lobby van het theater Nederlandstalige klassiekers ten gehore brengen. Door een bijdrage van staalfabrikant Tata Steel kan een aantal oudere muzikliefhebbers (al dan niet met begeleiders) het concert van The Ramblers gratis bijwonen.

houdt veel van het orkest. Maar hij kan het fysiek niet meer bolwerken om deel te nemen aan optredens. Toch speelt hij straks in Huizen nog een keer een nummer mee.” Wat Van der Lee en zijn Ramblers-collega's betreft, komt het muzikale bestaan van het gezelschap daarna zeker niet definitief stil te liggen. Integendeel. Als alles volgens plan verloopt, zal het honderdjarige bestaan van het orkest worden opgeluisterd met een

The Ramblers-leider Loet van der Lee: „Dit orkest bestaat alleen als het speelt en blijft spelen. Net als andere orkesten.”

FOTO RENS GROENENDIJK

The Ramblers in 1950, in de voormalige Decca-studio in Hilversum. Rechts, in pak: orkestleider Theo Uden Masman. FOTO STREEKARCHIEF GOOI EN VECHTSTREEK/COLLECTIE JACQUES STEVENS

gloedvolle gala-avond in Het Concertgebouw - of een vergelijkbaar concerthuis. Televisiemaker en -presenter Jan Douwe Kroeske is met het oog op de naderende mijlpaal doende met een documentaire over de geschiedenis van het illustere muzikale gezelschap. „De

eerste opnames voor die documentaire zijn inmiddels gemaakt, tijdens repetities”, zegt Van der Lee. „Misschien komt er ook een boek over The Ramblers. Daarnaast bestaat het idee om een nieuwe plaat te maken. De komende twee jaar willen wij sowieso blijven

optreden. Niet alleen in schouwburgen. Ook in feestzalen, cafés, openluchttheaters en op bepaalde festivals. Om tijdens concerten ook voor muzikale verrassingseffecten te zorgen, werken we samen met vijf arrangeurs die nummers van The Ramblers en andere muziek

kunnen bewerken. Dit orkest bestaat alleen als het speelt en blijft spelen. Net als andere orkesten. Een concert is eigenlijk te vergelijken met een vluchtige kus. Daarna is het moment voorbij. Tenminste, als er niet een nieuw optreden volgt.”

Gedwongen afscheid bleef een kras op m'n vaders ziel

Sem Nijveen, mijn vader, moet ze hebben gekoesterd. Terwijl ie het grootste deel van zijn muzikale leven als violist zijn brood verdiende, waren in m'n ouderlijk huis twee trompetten te vinden. Op één daarvan, een enigszins gebolst geraakte koperkleurige 'toeter', is hij jarenlang te horen geweest als lid van The Ramblers. Mijn broer Micha en ik - jochies nog, destijds - hadden niet of nauwelijks weet van de emotionele waarde van de in koffers bewaarde blaasinstrumenten. Op een gegeven moment gaf palief ons allebei een van die trompetten 'cadeau'. Maar wij zagen ze meer als ruilobjecten, kan ik me herinneren.

Bezitters

Over Sems vroegere bestaan werd thuis om uiteenlopende redenen weinig gesproken. De Tweede Wereldoorlog was een van die redenen.

Toen de Duitsers Nederland binnenvielen, blies mijn ouwe zich nog de longen uit het lijf voor The Ramblers. Maar daaraan kwam na enige tijd een einde. Hij en Sal Doof, een andere Joodse muzikant van het gezelschap, werden op last van de bezetters in 1941 uit het orkest gezet. Het gedwongen afscheid

was en bleef een kras op mijn vaders ziel.

De toenmalige leider van The Ramblers, Theo Uden Masman, gaf gehoor aan het bevel om hem en Sal Doof te ontslaan. Hun stoelen bleven bij optredens blijkbaar op het podium staan. Leeg. Als stille daad van verzet. The Ramblers speelden tijdens de oorlog dus wel door. Dat werd vooral Uden Masman en de zijnen na de bevrijding kwalijk genomen.

Vermoord

Sal Doof bleek te zijn vermoord in een concentratiekamp. Mijn vader heeft de oorlog als onderduiker overleefd. Hij sprong voor Uden Masman in de bres. Onder andere omdat Theo de uiteindelijk omgebrachte Doof en hem na hun verbanning financieel ondersteunde. Nog een stille verzetsdaad dus. Pa keerde na de bezetting ook terug bij The Ramblers. „Over Masman kan ik alleen maar lyrisch praten”, hoorde ik hem veel later zeggen, in de documentaire 'De geschiedenis van de jazz in Nederland'.

Nijveen senior is allang niet meer onder ons. The Ramblers? Springlevend. Gelukkig.

Carlo Nijveen

„Een brug slaan naar jongere generaties muzikliefhebbers